

Muž v zrcadle

Pavel Bobek

Tak už otvírám zas
Tu starou krabici od bot
Znovu prohlížím to co je v ní
A neskončím dřív
Dokud za záclonou
Se pozvolna nerozední

Na fotkách tu jsou
Mladí muži se svou pevnou vírou
Že dobudou svět
Už se jim ani sám moc nepodobám
Lecos můžu jim jen závidět

Ten muž který na mě
Teď v zrcadle kouká
Je jiný než jakým
Kdysi on sám chtěl být
I když vážnou tvář nasadí
Oči stejně ho prozradí
Že pořád se ještě
Neodnaučil snít

Jako kluk na těch fotkách
Jsem tak sebejistý
Tak pyšný že až musím se smát
A dívky které mě objímají
Jsou mladé a krásné
Kde jsou teď
To bych věděl moc rád

Proč odejít jsem je nechal
Za čím jsem tak spěchal
To nemůžu už vzpomenout
Asi něco jsem ztratil
A pořád hledám to a zatím
Život hnal mě jak divoký proud

Ten muž který na mě
Teď v zrcadle kouká
Je jiný než jakým
Kdysi on sám chtěl být
I když vážnou tvář nasadí
Oči stejně ho prozradí
Že pořád se ještě
Neodnaučil snít